

Reform, som Lovforslaget gaaer ud paa, virkelig vil være gavnlig. Min Frygt i denne Henseende gaaer væsentlig i samme Retning som det, der blev udtalt af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Alberti). Jeg nærer nogen Frygt for, at et Lovforslag som det foreliggende skal kalde en stor Deel yngre Mænd ind paa Sagførerveien, idet de nære den Illusion paa den at kunne skaffe sig en god og sorgfri Eksistens, medens det dog snart vil vise sig, at dette kun har været en Illusion, og der vil herved ikke blot beredes en Støffelse for disse mange unge Mennesker, men ogsaa maaskee stor Ulempe for Samfundet. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at medens de juridiske Embeders Tal er i Aftagende, er der en høist mærkelig Tiltagen i de juridiske Studerendes og de juridiske Kandidaters Antal, saaledes endog, at det næsten vil være en Nødvendighed, at et aldeles overveiende Antal af de yngre Jurister søger ind paa den saagodtsom for Alle aabnede Sagførervei. Ikke destomindre maa jeg føje til, at dersom man havde nogen- somhelst Sikkerhed for, at den nuværende Tilstand i det Væsentlige vilde blive bestaaende i længere Tid, skulde jeg for mit Bekommande tage meget i Betænkning, at modsætte mig en Udvikling af den nuværende Sagførerinstitution. Jeg vilde ikke gjøre det, men oprigtigt talte meest forbi den nuværende Stemning, den almindelige Aand og Opfattelse gaae i den Retning, at der findes utilbørlige Skranker og Baand i den nuværende Tingenes Tilstand, og fordi det kan have sine Misligheder at modsætte sig, at der gives noget efter for en saadan Stemning. Men den høitærede Minister sagde da videre — og det var det, der undrede mig — at naar man vilde tale om Lovforslagets Gavnlighed eller Skadelighed, skulde man ikke tage Hensyn til den fremtidige Tilstand, men til den nuværende. Heri kunde den ærede Minister have Ret, dersom det var Hensigten at bevare den nuværende Tilstand, men den høitærede Minister har jo selv udtalt, at det er hans Alvor med Iver og Energi at fremkalde en ny Tingenes Tilstand. Fra hans Mund maa jeg derfor sige, at en saadan Udtalelse undrede mig, at man væsentlig skulde see paa det Nuværende og ikke see hen til det Til-

kommande. Den høitærede Minister meente rigtignok, at den Reform, som Lovforslaget vilde føre til, ikke vilde lægge nogen Hindring iveien for den fremtidige Reform, men snarere vilde fremme den; ligeoverfor den Udvikling, det ærede Thing har hørt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad), satte den høitærede Minister sin Formening og meente, at den maatte veie op mod det, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds havde udtalt. Jeg vil imidlertid tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvad der ogsaa blev udtalt af den ærede sidste Taler, at det træffer sig saa mærkeligt, at de ærede Medlemmer, som allerede have udtalt sig for at stille Sagen i Bero paa Grund af den Ordning af Retspleien i det Hele, som forberedes, og navnlig paa Grund af, at den høitærede Minister, efterat Sagen var kommen til os fra Landstinget, havde nedsat en Commission i den Anledning, de ere netop Medlemmer af denne Commission, og jeg troer, at jeg uden at vove for Meget tør sige, at det vistnok er en ganske almindelig Mening hos i alt Fald det overveiende Antal Medlemmer af denne Commission, at den Ordning af Sagførervirksomheden, som foreslaaes i det foreliggende Forslag, vil berede den forestaaende Omordning af Retspleien bethdelige Banfælgeligheder. Naar nu den høitærede Minister har en anden Anskuelse derom, er dette, som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) bemærkede, virkelig uheldigt og beklageligt; thi det kunde synes at tyde paa, at der allerede paa dette første Stadium af Sagen var en Uoverensstemmelse tilstede mellem den Naade, hvorpaa den ærede Minister har tænkt sig den forestaaende Reform, og den Naade, hvorpaa Medlemmerne af den nedsatte Commission ere tilbøielige til at tænke sig den. Den ærede Minister ansøgte, saavidt jeg formaaede at opsætte ham, egentlig kun een Grund til Styrke for sin Mening, at Lovforslaget ikke vilde være hindrende, men tværtimod fremmende for den omtalte store Reform. Han sagde nemlig, at det ikke var nok, at man i sin Tid fik Reformen, man maatte ogsaa have Kræfter til at føre den igjennem. Og der var ingen Sikkerhed for, sagde han, at disse Kræfter vilde være